

det blive ens egen Sag at sørge for at faa den dertil fornødne Ammunition.“ Jeg har allerede sagt, at det er jo overmaade let at sige: Værs'go', køb I bare Ammunition! Men man maa dog ogsaa tage Hensyn til, hvor stor den Udgift er, som er forbundet med at drive den Del af Sporten, som kaldes Skydning, og den er i Aarenes Løb steget saaledes, at det ikke er muligt for de mindre bemidlede eller de ubemidlede at deltage i denne Sport. Jeg vil dog antage, at det ikke har været Hensigten, at det netop skulde være en Sport, til hvilken der kun var Adgang for de bedst stillede.

Der gøres endvidere opmærksom paa — og det har ogsaa det ærede Medlem Hr. Lundberg gjort opmærksom paa —, at Nedgangen i Antallet af Skytter er stort. Nu skal jeg dertil sige, at det er en ganske naturlig Følge af den høje Ammunitionspris, at Antallet af Skytter gaar ned. Men dernæst vil jeg dog bemærke, at man kan ikke uden videre sammenligne Antallet af Skytter angivet i tidligere Aars Beretninger og i de seneste Aars Beretninger. Thi der er ved Beretningens Affattelse indført den Ændring, at man som Skytter i de senere Aar ikke opfører flere end dem, der har deltaget i Skydningen i det nærmest foregaaende Aar, men i tidligere Tid medtog man som Skytter overhovedet alle, som havde skudt, hvad enten det var i det foregaaende Aar eller det næst foregaaende Aar eller tidligere. Nu deler man dem saaledes, at man siger: Kun de opføres som Skytter, der virkelig har øvet Skydning det nærmest foregaaende Aar, og deri ligger en Del af Aarsagen til, at Antallet af Skytter har været lavere nu, end det har været tidligere. Men jeg maa sige, at det bedrøver mig at høre den højtærede Indenrigsminister. Jeg har haft den Tro til den højtærede Minister, at han saa sagligt paa et Spørgsmaal som dette, og det bedrøver mig meget at høre ham slutte med at sige, at forhøje Bevillingen vilde han ikke være med til, men hvis der var Tale om yderligere at nedsætte Bevillingen, skulde han være rede. Der var et æret Medlem hørende til Ministerens Partifæller, som henvendt til mig tilføjede: Der kan De se, at der er Forhandlingsvillighed! Det var selvfølgelig en ironisk Bemærkning, men det forekommer mig, at de Spørgsmaal, der her foreligger, er af en saadan Art, at de ikke kan og ikke bør behandles ironisk. Jeg synes derfor, at denne Tilføjelse kunde Ministeren have sparet sig — og sparet os andre for.

Saa maa jeg have Lov til at henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Lund-

berg. Det ærede Medlem Hr. Lundberg siger, at den frie Idræt gennem mange Aar er blevet trængt tilbage i Skytteforeningerne til Fordel for Gymnastik og Skydning. Ja, man kan naturligvis nok sige noget saadant, men jeg tror, det vil blive ganske umuligt at føre noget Bevis derfor. Fra Skytte- og Gymnastikforeningernes Side er der aldrig blevet ført nogen som helst Konkurrence med andre Idrætsforeninger. Vi har gjort, hvad der var vor Pligt, og hvad der laa indenfor vor Rækkevidde: at samle den danske Ungdom dels til Skydning og dels til Gymnastik, dels til i Sang og Tale at prise det Land, som vi alle har kært, dels til at minde dem om de Pligter, de har overfor det fælles Modersmaal, i det hele taget at søge at paavirke dem saaledes, som jeg tillod mig at sige i mit første Indlæg: at vi søger at paavirke dem baade legemligt og aandeligt til Sundhed og til Styrke.

Men vi har aldrig nogen Sinde lagt et Halmstraa i Vejen for andre Idrætsforeninger, og det er aldrig nogen Sinde sket, at man fra Skytte- og Gymnastikforeningernes Side har sagt: Men tag dog noget af de Beløb, som er tilstaaet de andre, og giv os. Det har vi aldrig gjort. Men her kommer nu det ærede Medlem Hr. Lundberg og siger: Lad os faa noget af det, som det er paatænkt at give Skytteforeningerne. Jeg synes, den Konkurrence er af en meget uheldig Art, og jeg siger: Lad Skytteforeningerne faa det, som Myndighederne vil tilstaa dem, og lad Idrætsforeningerne faa deres, og lad dem arbejde Haand i Haand, eftersom de dog til Slut har det samme Maal: at skaffe os en kæk og frejdig Ungdom, baade mandlig og kvindelig. Men fra det ærede Medlems Side er man ude om at sige: Skytteforeningerne faar for meget, tag fra dem og giv os. Det kan jeg ikke tro vil vinde Tilslutning her i denne Sal.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg sagde, at han sammen med Forstander Lauritsen fra Hadsten personlig har foranlediget, at Højskolen deroppe har faaet et Tilskud paa 5 000 Kr. Det er selvfølgelig rigtigt, at det ærede Medlem har været hos Ministeren, men jeg maa dog forudskikke den Bemærkning, at forinden har Forstanderen paa Hadsten Højskole gennem De danske Skytte- og Gymnastikforeninger henvendt sig med et Andragende, og dette Andragende er indsendt med en meget varm anbefaling af De danske Skytte- og Gymnastikforeningers Overbestyrelse. Jeg tvivler ikke om, at det ogsaa har hjulpet, at det ærede Medlem har været virksom, men han kan ikke tilskrive sig alene Æren (*Lundberg:*